

for fremdeles fastholde, at der ikke er nogen tilstrækkelig Grund til at vedtage den ærede Rigsdagsmænds Forslag. Endnu skal jeg blot tilføje, at det jo åabenbart er erkjendt af den ærede Culusminister, at de Rønninger, der ved Loven af 12te Jan. d. M. bleve Universitetets Embedsmænd saavel som ogsaa de øvrige deri nævnte Embedsmænd tildeels, ere fuldkommen anstændige og passende, og det fremgaar jo ogsaa deraf, at der af vedkommende Minister desangaaende ikke er stillet noget Ændringsforslag til nærværende Lov, og da vi nu altid holde paa, at vi med Hensyn til Rønninger eller Pengebevillinger ikke skulle gaae ud over, hvad Regjeringen forlanger, saa forekommer det mig, at det ogsaa er en Grund til ikke at vedtage dette Ændringsforslag.

Kirke- og Underviisningsministeren.

Med Hensyn til en Øttring, der kom fra den ærede Rigsdagsmand (C. A. Hansen), der nu satte sig, skulder jeg dog strax at bemærke, at naar jeg ikke har stillet et Forslag i den Retning, hvori det Ændringsforslag gaaer, som nu har været under Forhandling, saa er det netop, fordi det var mig bekjendt, at et saadant Forslag vilde blive stillet, og jeg altsaa her under Forhandlingerne vilde faae Leilighed til at slutte mig dertil. Jeg gjør altsaa dette nu, idet jeg i det Væsentlige maa henholde mig til, hvad der af Forslagsstilleren (Monrad) er blevet anført. Jeg skal paa ingen Maade være uvillig til at gjentage, hvad jeg oftere har yttret, at skøndt der kan være Enkelte af de Paagjældende, der kunne mene ikke at have faaet fyldestgjort de Fordringer, de troede at kunne gjøre, maa det i det Hele taget siges, saavel med Hensyn til Professorerne ved Universitetet, som ogsaa med Hensyn til Lærerne ved de lærde Skoler, at deres pecuniære Stilling ved de seneste Lovforslag er bleven saa væsentlig forbedret, ogsaa ved Rigsdagens Imødekommen mod de Andragender, der ere stillede, at de maae være tilfredsstillende derved; men deraf følger dog ingenlunde, at man ikke skulde kunne komme til Erkjendelse af, at de Tillæg, hvorom der i Loven af 12te Januar er Spørgsmaal, paa Grund af Beregningsmaaden have viist sig og upaatvibelig ogsaa

for næste Aar vilde vise sig at være saa overordentlig ringe, at de næsten blivde en forsvindende Størrelse, og at det derfor kunde være rigtigt at bruge en anden Beregning, hvorved et rundeligere Beløb kunde komme frem, og ikke deraf fra at udelukke disse Embedsmænd for det ene Aar, hvorom der her er Tale. Jeg kan ikke finde, at det i den Henseende kan have nogen særdeles stor Vægt, at de Paagjældende blot ere bleve nævnte i Loven af 12te Januar 1858; jeg troer ikke, at man med Hensyn til flere af disse Embedsmænd og Betjente under Universitetet, hvor man tog dem saa at sige under Æt, efter den Stilling, hvori man fandt dem staaende, kan siges i nogen som helst Henseende at have gjort Noget til Fordeel for dem ved at optage dem i Loven, og jeg troer heller ikke, at det just dengang blev underkastet en saa aldeles nøle Dverveelse, om der ikke var Anledning til en Forandring med Hensyn til nogle Enkeltes Stilling. Jeg troer derfor, at det vilde være en reen Urimelighed, naar man ikke vilde lade de Klasser af Embedsmænd, der bleve nævnte af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts Afd. Valgfreds (Monrad), komme til at nyde Godt af denne forandrede Beregningsmaade, medens man dog udstrækker dens Anvendelse til de i Loven optagne Lærere ved Skolerne og Seminarierne. Forslagsstilleren yttrede selv, at hvad der gjaldt for de andre af de her omtalte Embedsmænd, ikke ligefrem gjaldt med Hensyn til Professorerne; men hvis jeg forstod ham ret, yttrede han tillige, at da der ikke her var Spørgsmaal om noget særdeles betydeligt Beløb, samt da det dog vilde være noget Beshynderligt, om endeel af de under samme Institution hørende Embedsmænd og Betjente modtog deres Gage for det samme Aar efter een Sædberegning med eet Beløb, og Andre efter en anden Sædberegning med et andet Beløb, fandt han, at det kunde være Øpfordring til for dette Aar at gaae ind paa en fælles Beregning for alle de ved Universitetet Ansatte. Det gjælder ikke ubetinget om alle Lærerne ved Universitetet, og navnlig heller ikke om flere af de extraordinaire Docenter, at de ved Loven have faaet nogen Forbedring i deres Stilling, og vil man altsaa holde sig til det, som jeg troede man fra Udvalgets Side var gaaet ud fra, nemlig kun at ude-